

תת"ע 5444/02/19 - מדינת ישראל נגד עומר סלוקי כהן סלוקי כהן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 5444-02-19 מדינת ישראל נ' עומר סלוקי כהן
תיק חיצוני: 50152599556

בפני כבוד השופטת לאה שלזינגר שמאי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים עומר סלוקי כהן עומר סלוקי כהן

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין מיום 7.3.19 שניתן בהעדר המבקש בגין אי התייצבותו לדיון.
2. המבקש קיבל הודעת תשלום קנס בגין עבירה מיום 19.3.18 של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות התעבורה.
המבקש הגיש בקשה להישפט ונשלחה לו הזמנה לדין ליום 7.3.19. במועד זה, המבקש לא התייצב, לפיכך נשפט בהיעדרו ונגזר עליו קנס בסך 1200 ₪.
3. ביום 7.4.19 הגיש המבקש בקשה לביטול פסה"ד בה טען, כי לא התייצב לדיון, כיוון שלא קיבל הזמנה לדיון. בהחלטתי מיום 12.4.19 ציינתי, כי בתיק אישור מסירה החתום לכאורה ע"י המבקש, ואין לכך כל התייחסות בבקשה ובתצהיר. המבקש הגיש בקשה נוספת ביום 17.4.19, בה נטען, כי באישור המסירה לא מצוין שם המקבל וכי החתימה שבו אינה חתימת המבקש. המבקש לא פרט העובדות בתצהירו אלא הסתפק באמירה כללית כי כל האמור בבקשה הינו אמת. ביום 3.6.19 הגיש המבקש תצהיר נוסף בו הצהיר, כי החתימה על גבי אישור המסירה אינה חתימתו.
4. המשיבה התנגדה לבקשה לאור העובדה שבהזמנה מצוין שם עובד הדואר שביצע את המסירה, מועדה והסימון כי ההזמנה נמסרה לידי המבקש עצמו בכתובת המצויינת בהזמנה.
5. בדיון שהתקיים ביום 4.7.19, טען ב"כ המבקש, כי המבקש כלל לא מתגורר בכתובת המצויינת בהזמנה אלא בכתובת אחרת, טענה שזכרה לא בא באף אחת מהבקשות או התצהירים שהגיש המבקש

המפורטים לעיל.

ב"כ המבקש הוסיף וטען, כי מדובר בכתובת ישנה של המבקש אשר הוא לא עדכן במשרד הפנים, וכי כיום מתגוררת בה משפחתו.

6. בית המשפט העליון ברע"פ 2575/17 רון גיאר נ מדינת ישראל קבע כי הנטל לסתור את חזקת המסירה היא על המבקש.

ראשית, סבורתני, כי היה על המבקש לזמן לחקירה את עובדת הדואר אשר חתמה על אישור המסירה על מנת להפריך את הטענה כי ההזמנה נמסרה לו וכי הוא חתם על אישור המסירה. את זאת לא עשה המבקש.

זאת ועוד; אין לקבל את טענתו של המבקש, כי אינו מתגורר בכתובת הרשומה באישור המסירה, טענה אשר נטענה לראשונה רק בדיון.

אולם גם לגופו של עניין אין מקום לקבל הטענה. משלא דאג המבקש לעדכן המבקש את כתובתו במשרד הפנים אין לו להלין אלא על עצמו.

7. המבקש לא העלה כל טענת הגנה ראויה מלבד טענה כללית בבקשה, שלא בא זכרה בתצהיר כי אינו מודה בבצוע העבירה.

אולם, יצוין, כי בעותק הדוח שצירף המבקש לבקשתו, רשומה תגובתו הספונטנית לדוח, בה אמר המבקש: "מה אני אגיד לך", היינו, הוא לא הכחיש על אתר את ביצוע העבירה.

בנסיבות אלה, אין כל טעם בביטול פס"הד.

8. גזר הדין מידתי וסביר בנסיבות העניין.

9. לפיכך הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ט, 28 יולי 2019, בהעדר הצדדים.